

[Boligministeren.]

nybyggeriet kunne reduceres yderligere med fra 300 til op imod 600-700 kr. årligt.

Det er min opfattelse — det vil jeg gerne sige i anledning af de bemærkninger, der har været om finansieringen i al almindelighed — at den generelle nedsættelse må være den rimelige. Når man særlig har talt om, at det sociale byggeris lånegrænse ligger for højt, må det siges, at det er ikke de 25 pct., som dette udgør af det nuværende samlede byggeri, der stærkest belaster lånemarkedet. En yderligere reduktion af lånegrænserne for det sociale byggeri kan kun have til formål at skære dette byggeri ned. Jeg synes, det er klart, at vi kan ikke stille krav om et øget antal boliger uden at være villige til på en eller anden måde at være med til i højere grad at øge selvfinansieringen, og det må jeg mene gælder lige så vel den ene som den anden gruppe, altså også den gruppe, der fra de nuværende 25 pct.s selvfinansiering kommer op på 30 pct.

Men i øvrigt er der i forbindelse med dette lovforslag også andre områder, hvor dette med finansieringen kan komme til at spille en rolle — enkelte ordførere har været inde på det. Jeg tænker på realkreditens løbetid og tillægslånene, og jeg tænker på spørgsmålet om boligopsparing. Når vi på disse felter — det gælder løbetiden, og det gælder tillægslånene — på et eller andet tidspunkt får en udtalelse fra det udvalg, jeg har nedsat derom, vil det kunne være afgørende både for opsparringen og for mulighederne for at lette på obligationsmarkedet.

Jeg skal knytte nogle bemærkninger til enkelte af de øvrige udtalelser, der er faldet, men prøve på at gøre det lidt kort. Det ærede medlem hr. Finn Poulsen var inde på en almindelig betragtning om, at den foreslåede frigivelse var for lille; sådan forstod jeg det ærede medlem. Så sagde det ærede medlem, at i det sidste år havde man ønsket den frigivelse for Odense og Ålborg, som nu var foreslået. Men de frigivelser, som er foreslået nu, gælder ikke

alene Odense og Ålborg. Jeg har også imødekommet ønskerne om en ændring af lånegrænserne. Jeg forstod ganske vist på det ærede medlem hr. Hastrup, at forøgelsen fra 110 m² til 130 m² ikke var nogen tilstrækkelig imødekommelse, men det er dog den imødekommelse, som efter min mening er stærkest påkrævet på dette felt.

Når det ærede medlem siger, at det burde betyde, at vi samtidig ændrede grænsen for håndværkeromkostningerne, er det lidt vanskeligt, for vi har adskillige sager liggende i boligministeriet, hvor håndværkere under den hidtidige ordning har tilbudt at bygge 130 m² for et beløb, der ligger inden for den håndværkergrænse, vi har gældende for 110 m². Jeg synes altså, at når vi foretager den almindelige forhøjelse, der finder sted over de 85 m², er det ganske godt.

Det ærede medlem hr. Finn Poulsen stillede spørgsmål angående selvbyggerne. Jeg mener, at jeg allerede har gjort nogle bemærkninger herom i fremsættelsen, men jeg kan her meddele, at ordningen med, at kommunerne overtager arbejdet både med tildelingen og med kontrollen med hele selvbyggervirksomheden, i disse dage er ved at træde i kraft, efter at jeg har forhandlet med repræsentanter for de kommunale organisationer.

I øvrigt er det jo ikke meningen, at, som det ærede medlem siger, det nuværende system skal fortsætte. Den frigivelse, der kommer i forbindelse med dette lovforslag, skal naturligvis fortsættes i den kommende tid. Der er stadig væk datogrænser, der er stadig væk visse arealgrænser, men jeg vil da gerne drøfte disse ting og også, i den udstrækning vi har mulighed derfor, uden at der presses hårdere på arbejdskraftmæssigt, se på disse problemer. Jeg mener imidlertid, at det væsentlige er, at vi gennem et øget byggeri på længere sigt vil være i stand til at frigive, såsnart denne forøgelse af boligbyggeriet viser sig på boligmarkedet.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Hastrup, der opfordrede mig til at fremskynde arbejdet i en række udvalg, at det sker også.